

KONCE I ZAĀĀ•TKY - 1.

NedĀle, 04 prosinec 2022

Dnes vĀm, drazĀ- pĀ™ĀitelĀ, otvĀ-rĀjme knihu jednoho naĀjeho dlouholetĀho kamarĀjda, kterĀho mnozĀ- z vĀjs takĀĀ Romana Borkovce. Budete si ji v nĀjsledujĀ-cĀ-ch dnech ĀĀ-st na pokračovĀjnĀ- - berte to jako takovĀ½ hezkĀ½ - uĀ¾ pĀ™edvĀjnoĀnĀ- - dĀjrek. Je to zĀjleĀ¾itost "vztahovĀj", tedy o tom nejbĀĀ¾nĀjĀ-m trĀjpenĀ-, jakĀ se mĀjlokomu z mĀ rĀjda? Je mi vĀrnĀj? NezahĀ½bĀj mi? MĀj s nĀ-m bĀ½t? Co mĀj teĀ• dĀlat... Inu, nechte se pĀ™ekvapit...

I.

OdchĀzĀ-m od

rozvodovĀho soudu a v hlavĀ se mi honĀ- miliĀ¾n vĀcĀ-. AĀ uĀ¾ je to dnes jakkoliv, nezbavĀ-m se pocitu, Ā¾e staĀilo velmi mĀjlo, abychom se pĀ™esnĀ tomuhle vyhnuli. Docela by mĀ zajĀ-malo, kolik lidĀ- mĀj tenhle pocit, kdyĀ¾ svĀj vztah dovedou aĀ sem.

"ĀĀeu Jirko,

co dĀlĀj zrovna v tuhle dobu tady na soudu? Snad nemĀjĀj nĀjakĀ podnikatelskĀ trable?" KamarĀd, soudce NovĀjĀek, jeden z mĀjla, co se do tĀhle funkce plynule nepĀ™enes jeĀjtĀ z dob souzenĀ- emigrantĀ- a rĀ-znĀ½ch podvratnĀ½ch Ā¾ivlĀ.

"Kdepak ..

mĀj za sebou rozvod."

"JeĀĀ-Āj.

Zrovna vy dva? Kdy jsme to u vĀjs naposled byli?"

"To uĀ¾ bude

nejmĀ-Ā tĀmi roky, Karle. Ono to docela letĀ-."

Karel zasmuĀjile

pokĀ½val hlavou, ostatnĀ nebyl jedinĀ½, koho tahle vĀc pĀ™ekvapila. MusĀ-m pĀ™iznat, Ā¾e jĀj byl pĀ™ed nedĀjvnem pĀ™ekvapen vĀ-c. NaĀjtĀstĀ- Karel nemĀl vĀ-c Āasu neĀ¾ na pĀ™Ā-slib posezenĀ- u dobrĀho pitĀ- a pozdrav pro .. mno, vlastnĀ uĀ¾ pro nikoho.

Reminiscence

Potkali jsme se

pĀ™ed haldou let na Ājkole. Bylo to v kvĀtĀnu, a aniĀ¾ by to tenhle mĀsĀ-c lĀjsky zavinil, dohodli jsme se hned prvĀ- veĀer, Ā¾e bychom se mohli vzĀ-t. JĀj vĀ-m, Ā¾e to nenĀ- standardnĀ- postup, ale prostĀ to tak dopadlo. KdyĀ¾ k tomu dodĀjĀm, Ā¾e jsme se opravdu brali po deseti dnech, kdy jsme se mĀli moĀ¾nost vidĀt, budu pĀ-sobit asi nevĀrohodnĀ.

JenĀ¾e - Ā¾ivot si

to nĀkdy uplĀicĀj sĀjĀm, a jsou to leckdy pĀ™Ā-bĀjhy neuvĀĀ™itelnĀjĀjĀ-, neĀ¾ jakĀkoliv telenovela. Bylo to pĀj let pĀ™ed slavnou nĀĀ¾nou a spousta toho, co bude nĀjsledovat, by nĀjs tehdy nenapadla. NeĀ¾ tyhle roky pĀ™eĀjly, stihli jsme dva kluky, bydlenĀ- a pro oba solidnĀ- prĀjci. VlastnĀ, kdyĀ¾ to tak beru zpĀtnĀ, to, co nĀjs v budoucnu rozdĀlilo, bylo moĀ¾nĀj prĀjvĀ to Ā¾ivotnĀ- tempo.

TeĀ• mĀ-Ā™Ā-m k autu

a odjĀ-Ā¾dĀ-m na druhĀ½ konec republiky, protoĀ¾ tady uĀ¾ nemĀjĀm co dĀlat. VĀjĀit se dĀj tam, kde je bojiĀjtĀ a protivnĀ-k, ale to tady uĀ¾ skuteĀnĀ nenĀ-. NaĀjtĀstĀ-. To,

co bylo doteď, máš stálo vřechno. Jako Napoleon jsem prostě neobstál.

II.

"Tos

opravdu musel zabalit firmu? Je to Ájkoda po takovřch letech", prohodil Standa, kdy uř jsme probrali vřechno od novřch filmř ař po starř zřitky.

"Stando...

nechtřl jsem to. Ale co mř;ř sakra dřlat, kdyř je firma rodinnř a rodina je v hřji. Nemř;ř představu, jak moc jsem tohle nechtřl. Jenře kdyř nefungují ani zřkladnř-termř-ny, dohody... co ti mřim povř-dat."

"Třeba se

to řasem nřjak urovnř, Jirko", usmřila se na mne Simona a odskořla si pouklř-zet dřti. Chtřl jsem vyuřř-t situace a podřkovat Standovi za to, co pro mne dřlajř-, ale nřjak mi to neřlo posklř-dat do vřt.

"Jirko.."

zařal Standa mř-sto mř, "pamatujeř, kdyř jsme spolu kdysi zařř-nali ... bylo to v dobř po mřom rozvodu. Tenkrřt jsi byl jedinej řlovřk, co mi opravdu pomoh."

Chvř-li jsem

přemřřlel, ale jedinř, co mř napadlo, byla vzpomřnka na patnřct let vzdřlenř veřer, kdy jsem Standu opil natolik, ře si znehodnotil novř koberec.

"Byly

chvř-le, kdy jsem mřl chuř se na vřechno vykařlat, ale s tebou to neřlo. Pamatuješ, cos mi tenkrřt řřekl?"

To nebyla

jednoduchř otřzka. řekl jsem mu toho spoustu, ale ře by v tom nřkdy bylo nřco, co by mu opravdu pomohlo?

"Nevř-m, uř

je to vřechno hodnř daleko."" Jednou se třeba stane, ře v třhle situaci budu řř, a uř jen proto, ře mi to pak vrřř-ř, se do třdoby dej do pořřdku", usmřil se Standa.

Aha... nřkdy

řlovřka podrřř-fakt zajř-mavř vřci. A to je jeho Simřa psychiatrynř - řř-ct o nř-, ře je psychiatr, prostě nejde, je to krřsnř řenskř a maskulinum by ř- v podstatř urazilo. Vynadala mi asi mřsř-c po tom, co to vřechno vyvrcholilo, řř mřl deset kilo dole a vřbec nemohl spřit, proř jsem za nř- neřjel rovnou. Jenře ty jejř- prřřky a terapie... nevřř-m na to. Podstatnř vř-c mi pomohla o přř třdnř svřm bořskřm receptem na peřenř gulřř. Nazvala ho Peřenost dr. Pusenskřho a chutnala mnř i Myřice, mř dceřř, skvřle.

Najezdil jsem za

svřřřivot statisř-ce kilometrř. Nejen pracovnř, za klienty, ale i soukromř, bavilo mř sednout do auta a vyrazit. Jenře - dnes si s sebou vezu řnavu snad za přt let zpřitky. Nekoneřnř kilometry se protřřejř- na tachometru a vypadř to, ře snad ani nedojeď. řřdiře, co sednou za volant v tomhle stavu, bych na silnici radřji nepotkal.

V řřdiu vyprřř-

Jirka Kolbaba o tom, jak se nřjacř- ostrovanř brřnř- tomu, aby cizinci přřpřřvali na jejich ostrovř přes noc ... aby nřhodou nebyli rozmnořeni cizřm vlivem ... Uvařřuju... uvařřuju... a ne jednou se probudř-m na levř stranř silnice a v poslednř- chvř-li strřřřim řř-zenř- zpřt.

Tohle tedy nebyl
mikroskop ani náhodou, tohle byl úplně regulární- úloha-k. Ufff.

Kousek za Prahou
má stav- silniční- kontrola, je toho trochu. Májm bloklej zámek od kufru, levně
okamženo mi samo o sobě, nedrží, a ani mu pomáha- náky a zadní- červeně se ne a ne
rozsvítit.

"Silniční-
kontrola, vaše doklady, pane řidiči."

A co je je?
horší, ta kontrola je velmi pán- vabná. A to bohužel nikdy není dobrý signál. Snad
ty dajímy maj- pocit, že si z nich implicitně dáme srandu, ale to opravdu ode
mne nehrozí- a už věc ne tebe. "Vidíte jste omezení rychlosti?"

"Myslel jsem tu
osmdesátku kousek za motorestem..."

"Takže jste
ji viděl. Proč jste ji neuposlechl?"

"Omlouvám
se, myslel jsem na něco jiného", zkouším to zkrouženě a obratem dodávám,
"mám rodinné problémy a musím být co nejdříve v nemocnici."

"To má sice
mrzí, ale vás neomlouvá."

Snad se mi to
nezdá, ale zařadila vypadat pán-ěce jen smělivěji.

"Bude to za
dva tisíce a dva body."

Najednou mi byly
ukradeny nejen body, ale i ona. Podval jsem se na ní- jako druhý nejvyšší-
zločinec svého ta a ká-:

"A to
kdybyste věděla, že mi nefunguje světlo, okamženo mi držel náky a do kufru lezu
vnitřkem, tak má rovnou zavázete..."

Vrátila mi
doklady a řekla: "Vidím, že to fakt nemáte jednoduché. Jste ochoten
zaplatit na místě? Ty body vám nechám."

Nevědomil jsem
svěm uá- m, ale zaplatil a vyrazil dále.

Snad je tohle
vájechno pán-ěce jen pán-ěslib, že to nájak pán-ěde. Lp ne s tebou, Mileno..

Reminiscence

Kluci se nám
narodili první- dva roky po svatbě, máli mezi sebou tím- ináct má- c- a aspoň páj
let byli jako podle kopárky. Oba stihli je rok dva socialismu, ale myslím,
že to na nich nenechalo žádný podstatný vliv. Petr byl starší- a legrace s ná- m
byla snad od narození-

Jednou, muselo

to b¹/₂ je t¹/₂ t¹/₂ sn¹/₂ p¹/₂ ed narozen¹/₂-m Pavl¹/₂-ka, si moje pan¹/₂- odsko¹/₂-ila a po¹/₂ dala m¹/₂, abych ho ohl¹/₂-dal na no¹/₂-n¹/₂-ku, ¹/₂ e u¹/₂ ur¹/₂-it¹/₂ bude ¹/₂-rat. Sotva ode¹/₂-la, pov¹/₂-d¹/₂ jm Pet¹/₂-kovi - ud¹/₂-l¹/₂ me legraci? Zasn¹/₂-tily mu o¹/₂-i, tu¹/₂ jil n¹/₂-jakou vylomeninu a to zbo¹/₂-oval. Zvedl jsem ho z no¹/₂-n¹/₂-ku, a skoro cel¹/₂ jsem ho naplnil ¹/₂ ajem od sn¹/₂-dan¹/₂. Sta¹/₂-il jsem ho sotva posadit zp¹/₂-tky, kdy¹/₂ se pan¹/₂- vr¹/₂-tila a hned od dve¹/₂- volala: "Tak u¹/₂ jsme se vy¹/₂-rali???"

Pet¹/₂-k horliv¹/₂

p¹/₂ ikyvoval, patr¹/₂- u¹/₂ i n¹/₂-co souhlasn¹/₂- drmolil. Ty jej¹/₂- o¹/₂-i, kdy¹/₂ ho z no¹/₂-n¹/₂-ku zvedla, bych v¹/₂ jm p¹/₂-il vid¹/₂-t.

Ostatn¹/₂- z

ro¹/₂-n¹/₂-ho d¹/₂-t¹/₂ te naj¹/₂-t tohle v no¹/₂-n¹/₂-ku, tak m¹/₂- taky jako prv¹/₂- napadne, ¹/₂ e se musel protrhnout.

III.

Prvn¹/₂- dopady

rozchodu, kter¹/₂ bylo t¹/₂ eba ¹/₂ e¹/₂ j¹/₂, se objevily velmi rychle. M¹/₂-li jsme rodinnou firmu a ve¹/₂ ker¹/₂ ¹/₂ etnictv¹/₂- bylo pod spr¹/₂-ivou Mileny. Ne ¹/₂ e by mi za posledn¹/₂-ch p¹/₂-t let ne¹/₂-kalo p¹/₂-r p¹/₂-itel, ¹/₂ e to je blbost, ale ten, koho by tenhle konec ani nenapadl, jsem byl bohu¹/₂-el pr¹/₂-v¹/₂ j¹/₂.

Nejd¹/₂-ve to

za¹/₂-alo s klienty, kter¹/₂ jsme m¹/₂-li po cel¹/₂ republice.

"Dobr¹/₂ den,

m¹/₂-li bychom z¹/₂ j¹/₂em o upgrade na tento rok," volala jedna sympatick¹/₂-i v¹/₂-robkyn¹/₂- rohl¹/₂-k¹/₂, tu¹/₂ j¹/₂-m ze ZI¹/₂-na.

"Pan¹/₂-

Maxov¹/₂-i, a volala jste na to ¹/₂-slo, kde se objedn¹/₂-v¹/₂-j¹/₂?"

N¹/₂-kdy se toti¹/₂

stalo, ¹/₂ e volali klienti p¹/₂-mo mn¹/₂, ale m¹/₂-lokdy tihle st¹/₂-l¹/₂. "Volala, ale tam mi va¹/₂-je pan¹/₂- ¹/₂ ekla, ¹/₂ e u¹/₂ nic takov¹/₂-ho ned¹/₂-l¹/₂."

Ach jo... ¹/₂-ili

nejen rozchod. Probl¹/₂-m je v tom, ¹/₂ e ve¹/₂ ker¹/₂ n¹/₂-stroje na sestaven¹/₂- upgrade, v¹/₂-etn¹/₂- dat klient¹/₂, z¹/₂-staly u n¹/₂-.

"V¹/₂-te, jsem

v takov¹/₂ situaci, pr¹/₂-v¹/₂ te¹/₂... prost¹/₂- to vypad¹/₂-i, ¹/₂ e se budeme rozv¹/₂-d¹/₂-t a patr¹/₂- mi bude chvilku trvat, ne¹/₂ v¹/₂ jm budu schopen ten upgrade sestavit. M¹/₂-¹/₂-ete zavolat za t¹/₂den?"

"J¹/₂-i v¹/₂ jm

rozum¹/₂-m, ale je to nep¹/₂-jemn¹/₂-i situace i pro mn¹/₂, v¹/₂-te? M¹/₂-i ve va¹/₂-i- aplikaci sedm let ve¹/₂ ker¹/₂ data a neum¹/₂-m si moc p¹/₂-edstavit, ¹/₂ e bych m¹/₂-la za¹/₂-t znova n¹/₂-kde jinde." (No - to j¹/₂-i taky ne, ale co v¹/₂ jm te¹/₂ budu pov¹/₂-dat.)

"Nechci v¹/₂ jm

nic nalh¹/₂-vat, pan¹/₂- Maxov¹/₂-i, n¹/₂-kdy se takov¹/₂ v¹/₂-ci prost¹/₂- stanou. Ale ud¹/₂-l¹/₂ jm maximum, abyste m¹/₂-la p¹/₂-¹/₂-t¹/₂den verzi p¹/₂-ipravenou. O klienty, jako jste vy, bych se p¹/₂-ipravil nerad."

"V¹/₂-te co?

J¹/₂-i to zkus¹/₂-m, ozvu se tedy za t¹/₂den. A p¹/₂-eju v¹/₂ jm hodn¹/₂- ¹/₂-st¹/₂-, a¹/₂ se da¹/₂-."

Vzhledem k tomu, že jsem zřejmě začal pracovat na plný úvazek s lidmi, kterým jsem nikdy neviděl, na projektu, kterému neviděl je třeba věnovat nikdo, nebylo to věnovat jednoduché, začal jsem dělat dohromady věci, kterým doteď fungovaly v podstatě samy.

Všechny nástroje, kterým jsem použil převzetí objednávky, přes sestavení instalací sad a fakturaci včetně odeslání ke klientovi, jsem musel napsat kompletně znova. Nebyla možnost to ani použít odzkoušet a v podstatě chyběla i motivace.

Děky těmhle klientům, co mi tu janci dali, se to podařilo. A koda, že jich takových nebylo víc. Jeden z klientů, pro kterého jsme měli poslední společnou zakázku, nás chtěl po oznámení o ukončení spolupráce zalovat o 1 milion - cena za tyto neprodané instalace pro jejich klienty. Použil za mnou jejich právníka, se kterým jsme zkoujeli nejvíce rozumnou dohodu a formu předání. Bohužel, podvojně etnickým jsem sám nebyl schopn dodávat, takže jsem od jedné jsem zkoujel domluvit s Milenou alespo nějakou předání.

"Mileno, prosím tě, sedám tu s dr. Lahodou, projednávejme předání našich prací."

Odpověděla hlasem, kterým jsem za celá ta roky neznal: "Má to nezajímá, věnovat nic má nezajímá, rozumíš?"

"Neblázní, stačí předipravit jen předánívací záležitosti s jejich programátory, to sám nevíš dnu."

"Co po mně vlastně chceš?" podle hlasu bych si tipl, že někam velice spěchá a jestli na něco myslí, určitě to není to, jak se těhle žlamastyky ven.

"Potřebuju, abys byla schopná do dvaceti doplnit sestavu k DPH a hlavně předat Jirsovi ty dvě nové sestavy. Pak by to mělo být vyřešeno jednou pro vždy."

"Do dvaceti?? Zás ta tvoje ultimáta?"

Nikdy by mě nenapadlo, že mě sto fouká do horny by mohla v kapele klidně jít soprán.

"Ještě, neblázní, já ten termín nevymyslel!"

"Áká ti, že má to nezajímá!!! Nenechám se od tebe manipulovat!!!"

Tak tomu ká manipulace. Zachraju nás od práseru za 1 milion. Zkoujám nejvíce alespo jak jsem. Kam na tyhle věcí chodí? Něco mi ká, že její matka, skladnice manipulátka, se navzdory svému celoživotnímu prohlášení o nezájímání se mezi nás, vstoupit začala.

"Poslouchej, sedám tady s jejich právníkem a pokud ty uděláš jen toto, já dovyčím zbytek a bude po problémech."

"Nebudu poslouchat!!! Má to nezajímá!!! Zkoují mě, záskat zpátky, ale to se ti nepodaří!"

Kdybych vě

jistotu, $\frac{3}{4}$ e tohle povĚ-dĚjnĚ- se bude Ā-Ā-st vĚ $\frac{1}{2}$ hradĚ po desĚtĚ hodinĚ veĀ-ernĚ-, klidnĚ bych pokračĚoval. Tu nemĚjm, tak $\frac{3}{4}$ e pokračĚovat bohuĚel nemĚĀ $\frac{3}{4}$ u a laskavĚ Ā-tenĚjĚ^{TM}ky i laskavĚ- Ā-tenĚjĚ^{TM}i nechĚ $\neq$ si pokračĚovĚjnĚ- dialogu domyslĚ-.

K problĚmĚm s klienty se zaĀ-aly hrnout vĚci Ā^oĀ^{TM}ednĚ-. BerĚĤjk, VZP, pohledĚvky, platby... Tyhle prĚsery opisovat by bylo sice na hodnĚ dĚ-lĚ-, ale kdo z vĚjs je aspoĤ v malĚm neznĚj.

JĚj je teĀ- poznĚjval hodnĚ ve velkĚm. S MyĤjkou jsme oblĚ-tĚjvali vĚjehny tyhle instituce (sama se nabĚ-dla) a jĚj byl rĚjd. Bylo to nade vĚjehno vysvĚtlovĚjnĚ- a taky se sama po urĚ-itĚ^o dobĚ, zaĀ-ala chytat za hlavu, v jakĚm stavu to vĚjehno bylo.

Mea culpa, mea maxima culpa - byly chvĚ-le, kdy bych nejen uĤkrtil Milenu, ale nejvĚ-c sĚjm sebe.

V zaĤjupovacĚ-ch lĚ-taĤ-kĚjch na VZP jsme narazili na blondĚ $\frac{1}{2}$ nku pĚ-vabnĚ zachycenou - pĚjsek od kabelky se jĚ- nĚ-jakĚ $\frac{1}{2}$ m zĤjhadnĚ $\frac{1}{2}$ m zpĚ-sobem zachytil kolem takovĚ^o tĚ^o dlouhĚ^o kliky a vypadalo to, $\frac{3}{4}$ e se z toho sama nevyplete.

"DovolĚ-te?", nabĚ-dl jsem pomoc, co $\frac{3}{4}$ by ale opravdu Ā-lovĚk v mĚ^o situaci dĚ-lat nemĚ $\l$. Potvrdilo se - nejen, $\frac{3}{4}$ e jsem po prvnĚ-m ĤkubnutĚ- natrhl zdoobenĚ^o poutko kabelky, ale jeĤ-itĚ navĚ-c se mi podaĚ^{TM}ilo vyspat z kabelky skoro vĚje. NejvĚ-c mĚ $\l$ pĚ^{TM}ekvapilo poslednĚ- Ā-Ā-slo Ā-asopisu Science.

"Boha jeho, vy ste somĚjri!! ĀEo sa do toho pĤĤjete, ked neviete?"

DobĚ^{TM}e mi tak. JĚj byl fakt osel. KaĚ $\frac{3}{4}$ dĚ $\frac{1}{2}$ dobrĚ $\frac{1}{2}$ skutek je pĚ^{TM}ece po zĤjsluze potrestĚjn. Dneska, milĚj MyĤjko, uĤ $\frac{3}{4}$ na dalĚjĚ- Ā^{TM}eĤjenĚ- problĚmĚm kaĤjlem. ZamĚ-Ā^{TM}ili jsme pĚ^{TM}Ā-mo do mekĚjĚ-e a ke zhuntovanĚ^omu duchu si nechali huntovat i tĚ-lo.

Reminiscence

Kdy $\frac{3}{4}$ jsem zaĀ-al studovat na tĚ^o Ĥkole, kde jsme se seznĚjili, bavilo mĚ to. KaĚ $\frac{3}{4}$ dĚ^o pondĚ-lĚ- v Praze, kaĚ $\frac{3}{4}$ dĚ^o Ā^oterĚ $\frac{1}{2}$ v Plzni. K tomu tĚ^{TM}Ā-smĚ $\frac{1}{2}$ provoz, a jĚj netuĤjil, $\frac{3}{4}$ e to je takovĚj malĚj pĚ^{TM}Ā-prava na ten fojr, co si pak za pĤj let uĤ $\frac{3}{4}$ iju ve svĚ^o firmĚ dosyta. Bylo mi 25, doma uĤ $\frac{3}{4}$ Ā^{TM}Ĥdili kluci dva a Milena toho mĚ-la hodnĚ. PĚ^{TM}esto byla usmĚ-vavĚj, spokojenĚj a v naĤjem tehdejĚjĚ-m malĚm bytĚ slunĚ-Ā-ko svĚ-tilo skoro poĚ^{TM}Ĥjd.

JedinĚ $\frac{1}{2}$ problĚm jsem byl jĚj.

Jak jsem zjistil za pĤj let, prĚjce i Ĥkola pro mne byly velmi dĚ-leĤ-itĚ^o. Tehdy jsem si to pĚ^{TM}Ā-liĤj neuvĚ-domoval, ale dĚ-ky tomu jsem zaĀ-al s jednou spolustudentkou trĚjvit vĚ-c Ā-asu. UrĚ-itĚ vĚ-c, neĤ $\frac{3}{4}$ bylo zdrĚjvo. ZaĀ-alo to nevinnĚ, pĚ^{TM}es konzultace ve vyĤjĤjĚ-matematice a $\frac{3}{4}$ ke spolupřjci na roĤ-nĚ-kovĚ^o prĤjci.

A najednou jsem zjistil, $\frac{3}{4}$ e se tĚ-ĤjĚ-m.

Ne, $\frac{3}{4}$ e bych se netĚ-Ĥjil domĚ, za Milenou, za klukama, ale taky jsem se tĚ-Ĥjil, a $\frac{3}{4}$ RadanĚ pĚ^{TM}ivonĚ-m k vlasĚm, kdy $\frac{3}{4}$ se naklonĚ- a zeptĚj: "Tohle bys Ā^{TM}eĤjil jak?" a

uÅ¾ jsem tuÅ¾il, Å¾e tohle bude malÃ©r... nÃ¡kterÃ© vÃ¡ci se prostÃ© pod peÅ™tinou akademicky vysvÃ©tlovat nedajÃ©.

SkonÃ©il jsem (uÅ¾ druhou) Å¾kolu ve Å•tvrtÃ©m semestru. RadanÃ© jsem Å™ekl, Å¾e nestÃ©hÃ©m v prÃ©ci, a Å¾e mÃ© to mrzÃ©, nemÃ©lo smysl se pÅ™iznÃ©vat, Å¾e jsem z nÃ© vedle a Å¾e prchÃ©m - stejnÃ© to vÃ©dÃ©la.

Milena byla skvÃ©lÃ© - nevÃ©m, jestli nÃ©co tuÅ¾ila, ale k mÃ©mu odchodu ze Å¾koly neÅ™ekla ani slovo, jen se vrÃ©tila z mateÅ™skÃ© do prÃ©ce.

A jÃ© mÃ©l to, co jsem chtÃ©l.

ZdravÃ©m
a tÃ©Å¾ se

pÅ™i
dalÃ©m pokračovÃ©nÃ© na vaÅ¾e komentÃ©Å™e!

ROMAN